
ZPRAVODAJ Římskokatolické farnosti sv. Vojtěcha & Salesiánského střediska mládeže – DDM Č. Budějovice

FÍKOVNÍK

09-10/2025
září-říjen
34. ROČNÍK

Poutníci naděje

V prvotní křesťanské době se učedníkům Ježíšovým říkalo: „Učedníci na cestě!“ Myslelo se tím, že to bylo společenství v pohybu a že kráčelo se svým Pánem do Jeruzaléma.

A co to znamená pro mě, pokud se i já pokládám za Ježíšova učedníka? Znamená to, že i já jsem na cestě nejenom z prázdnin, z dovolené, ale že moje životní cesta má smysl, má nějaké zaměření, má konkrétní cíl.

V dnešní době různých nejistot, zmatků a strachů z budoucnosti, právě do popředí se dostává tato dynamika cesty, že někde směřujeme, že svět dějin nebo historie, i naše životní příběhy mají nějaký cíl, zaměření a že do toho patří i celý Jubilejní rok, i celý následující školní rok, ba i celý náš život.

Máme si silně uvědomovat, že my křesťané můžeme být nejenom pro sebe, ale i pro celý svět velikou nadějí. K tomu nám nahrává i probíhající Jubilejní rok, ve kterém jsme zváni k intenzivnějšímu prožívání víry, odpuštění, smíření s Bohem i s ostatními lidmi na všech úrovních. Jubilejní rok představuje mimořádné období milosti a je obdobím volání po obrácení: „Obrátte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). Toto období je spojené s odpuštěním dluhů a trestů za hříchy.

Proto učedník Kristův by si měl každodenně zpytovat svědomí, zda jde po cestě, které vytyčil Kristus v radostné zvěsti evangelia a přiznat si, pokud se svými skutky vzdálil od tohoto ideálu.

Dále v Milostivém roce se putuje na poutní místa, zejména do Říma, kde jsou otevřeny tzv. Svaté brány, které jsou vstupem k Bohu a ke spáse. Členové naší farnosti také putují koncem září společně s diecézním biskupem a s dalšími poutníky z diecéze do Věčného města, aby prošli svatými branami, které symbolizují Krista a jeho milosrdenství. Papež František napsal: „Kristus sám je branou k Otci! Projít touto branou vlastně znamená vstoupit do Kristova srdce, souznít s ním a přijmout milosrdnou Otcovu náruč (zvláště ve svátosti smíření). Radostí Boha je odpouštět. Bytím Boha je milosrdenství. Proto máme v tomto mimořádném roce otevřít srdce, aby nás tato Boží láska a tato radost naplnila milosrdenstvím.“

Ježíš říká: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi!“ Jsme na cestě do nebeského Jeruzaléma a máme vejít těsnou branou. Co to znamená pro náš každodenní život? Že nic není důležitějšího než volit to, co se Bohu líbí nejvíc, tedy jeho milosrdenství: sytit hladové, dát napít žíznivým, oblékat nahé, přijmout cizince, pečovat o nemocné, navštívit vězně, pohřbít mrtvé, radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi a modlit se k Bohu za živé i zemřelé, darovat nějaký finanční dar na podporu potřebným nebo věnovat část svého volného času prospěšné činnosti.

Abychom byli opravdovými poutníky naděje pro okolí i celý svět, musíme začít od sebe s přiznáním si svých nedostatků a hříchů, které odporují Božímu milosrdenství: různé formy egoismu, hledání jenom svého vlastního prospěchu, pohodlí, pocty, tělesného potěšení, motáním se kolem zbytečností a dáváním úsilí do věcí, které nejsou nic.

V novém školním roce můžeme usilovat o to, abychom všechno, co máme (talenty, dary, schopnosti, hřivny) zaměřili k dobrému. Souvisí to s naší cestou, s naším cílem. Uvědomujme si, že život každého z nás je jedinečný, že každý den se neopakuje, a proto udělejme rozhodnutí, budu se snažit všechny síly směřovat k tomu nejpodstatnějšímu, abych dotvářel svůj život i život světa podle Božích plánů a přikázání lásky k Bohu, k sobě i k bližnímu, a tak jednou vstoupil do věčného Jeruzaléma.

o. Milan

Rozhovor z farní kavárny

Petr Matula – Nyní opět nejmladší salesián v Českých Budějovicích..., který se snadno ztratí v davu lidí..., o kterém nikdo pořádně neví, kolik je mu vlastně let.

Nedávno jsi na Čtyrák přišel z Pardubic, mohl by ses prosím ještě jednou krátce farníkům představit a zároveň prozradit, co budeš u nás v rámci salesiánského díla dělat, na jaké funkci budeš působit?

Pocházím z Brna, kde jsem se vyučil Dřevomodelářem a studoval na Bigy. Skrze prázdninové tábory a mládežnické společenství ve farnosti jsem se setkal se salesiány. Don Bosko mě svým životem hodně oslovil, a tak jsem se rozhodl vydat se na podobnou cestu a stát se salesiánem. Než jsem se stal knězem, tak jsem studoval v Praze a potom v Českých Budějovicích, kde jsem pak působil pár let na Čtyřech Dvorech jako kaplan, než jsem se vydal dál. Salesiánský život je hodně dobrodružný nejen tím, že se čas od času někam stěhujeme, ale i různými aktivitami pro děti a mládež v místě, kde zrovna jsme. Nejsou to jen mše nebo výuka náboženství, ale také různé výlety, výpravy, tábory, natáčení s televizí, učení na gymnáziu, vedení kroužků, pořádání akcí pro celé sídliště, zajišťování provozu

sportovišť a kluziště, duchovní obnovy, doprovázení mladých lidí v různých těžkých situacích, zapojování dobrovolníků do společného díla... Každé místo má svá specifika.

Zaměříme se přímo na tvoji novou roli jako koordinátora. Jaké jsou tvé první dojmy, máš nějaká očekávání a cíle?

V Českých Budějovicích jsem na plný úvazek v Salesiánském středisku mládeže v roli nového Koordinátora táborových chaloupek a koordinátora dobrovolníků. Je to pro mě nová výzva. Jsem rád, že mohu hmatatelně vidět ovoce prázdninových táborů i vytvořeného prostoru pro dobrovolníky ve zdejším salesiánském díle. Zatím se rozkoukávám, ptám se, pozoruji, přemýšlím, snažím se porozumět znamením doby – co současná mládež, děti, rodiny nejvíce potřebují. Mladý člověk nutně potřebuje dobrou partu, kde se cítí dobře, kde zažije úžasné chvíle, kde porozumí své životní cestě. Zároveň mladý člověk potřebuje, aby mu dospělý vytvořil prostor, kde se může zapojit se svými nápady a něco si zkusit, aby porozuměl svým darům od Boha. Mým cílem je podpořit mladého člověka, aby skrze tábory a dobrovolnictví porozuměl svému životu, kde ho Bůh chce mít.

U salesiánů v Budějicích už jsi v minulosti působil, tak jak těžké je se vracet, jak na to své působení vzpomínáš?

V Budějicích jsem prožil osm let, které byly na půl studijní a na půl v roli kaplana ve farnosti. Společně s farářem Petrem Pilerem jsem se hodně pohyboval mezi ministranty, náboženstvím a vysokoškoláky. V Salesiánském středisku jsem měl jeden kroužek a chodil jsem také do Romské oratoře. Nyní se vracím po 20 letech, kdy jsem prošel více salesiánských domů, kde jsem vždy dělal něco jiného (ministranti, mládežnické společenství, vyučování a kurzy na gymnáziu, ředitel střediska mládeže...). Je vždy těžké se vracet na místo, kde člověk již působil, když se vrací do stejné práce. Tam je velké riziko srovnávání. Mou výhodou trochu je, že se vracím úplně na jinou pozici, než jsem dělal. Budu naplno v Salesiánském středisku mládeže, a ve farnosti se budu objevovat jen zřídka. Dá se říct, že moje role se zde zcela obrátila.

Mohl bys popsat prosím svoji cestu ke kněžství, jak si tě oslovil a povolal Bůh?

Jako dítě jsem nad kněžstvím vůbec neuvažoval. Připadá mi to tak, že Bůh si mě postupně připravoval. V době komunistické totality jsem díky salesiánu Kájovi Herbstovi začal jezdit na prázdninové křesťanské tábory. Později za tajné podpory salesiánů u nás ve farnosti vznikly mládežnické party, kdy jsme se pravidelně scházeli po bytech. Dostal se mi do ruky „propašovaný“ životopis Dona Boska od Teresia Bosca, který mě hodně oslovil. Začal jsem pak pravidelně jezdit k jednomu salesiánu ke zpovědi. Když jsem jednou za ním byl na faře v Kostelním Vydří, tak mi při zpovědi nadhodil otázku, abych se rozhodl, jakou cestou se chci dát. Jestli chci jít cestou manželství nebo kněžství? Do té doby jsem nad tím nepřemýšlel. Ale v tu chvíli se mě tato otázka hodně dotkla. Když jsem se vrátil domů, tak jsem měl silné přesvědčení, že si na tu otázku musím odpovědět. V tu chvíli se mi spojilo vše, co jsem do té doby na různých akcích prožil. Rozhodl jsem se, že se stanu salesiánem a knězem. Když jsem to pak řekl rodičům, tak byly dvě reakce. Táta mi řekl, že je to moje rozhodnutí. Mamka to zpočátku nebyla schopna přijmout. Musel jsem si to obhájit. Nekonečné diskuze a připomínky trvaly asi deset let, vždy když jsem přijel domů. Později jsem pochopil, že to pro mamku nebylo pochopitelné a potřebovala to nějak zpracovat. Měla jiné představy o mém životě. Dnes už je za to mé rozhodnutí ráda. To, že jsem se rozhodl dobře, mi Bůh mnohokrát v různých situacích dal jemně najevo. Dnes bych se rozhodl stejně. Žasnu, kolik jsem díky kněžství mohl zažít Božích zázraků.

Co pro tebe osobně znamená víra v každodenním životě?

Bez víry bych se hodně bál a neměl bych odvahu jít do nejistých věcí. Bez víry bych nebyl schopen se stěhovat a jít na místa, kam ostatní nechtěli jít. Bez víry bych neměl odvahu riskovat. Bez víry bych nebyl schopen zpracovat mnohé nepřijetí a nesnáze. Bez víry bych byl prázdný. Bez víry bych nehledal obzor v dálí... kam bych chtěl jednou dojít. Pokud mám odpovědět pravdivě, tak i má víra kolísá. Někdy jsem plný nadšení do něčeho jít, a někdy nemám odvahu něco zkusit. A tak sbírám síly v rozhovoru s Bohem, aby mi dal alespoň trošku víry. Ale jsem jen obyčejný člověk, tak to mám jako každý.

Měl bys nějakou radu pro lidi, kteří si v dnešní době těžko hledají cestu k víře?

Myslím si, že je nejdůležitější porozumět sobě z různých situací života, po čem uvnitř v srdci toužím, kam mě to táhne. Ve chvíli, kdy v sobě objevím touhu a začnu si ji pojmenovávat, tak se vydávám na cestu víry.

Blížíme se pomalu k závěru, jakou knihu bys doporučil každému přečíst, tedy kromě Bible?

Mou oblíbenou knihou je knížka od Anselma Grüna: Nebe začíná v tobě, Moudrost otců pouště (nakladatelství Portál, Praha 2012). Často se k ní vracím. Fascinuje mě opravdová jednoduchost pouštních otců. Jedno z jejich pravidel bylo: Poznej sám sebe, a pak poznáš

i Boha. Sám pro sebe si tu větu vykládám takto: Když si uvědomíš, jaký ve skutečnosti jsi, tak se začneš víc obracet k Bohu.

Před poměrně nedávnou dobou jsi byl studijně na několik měsíců v Londýně. Máš odtamtud nějaký zážitek, na který zkrátka jen tak nezapomeneš?

Byl jsem dva měsíce v Anglii, v Boltonu v salesiánském domě, odkud jsem jezdil každý den do školy v Manchesteru. V Londýně jsem byl jen dvakrát na návštěvě v salesiánské komunitě. Zážitků si odvážím spousty. Asi největší pro mě byla zkušenost být dva měsíce součástí anglické salesiánské komunity v jejich každodenním životě a muset se sám anglicky domluvit. Trochu ze mě spadly obavy z cizinců, z cizí země. Potkal jsem tam spoustu skvělých lidí, kteří byli z celého světa. Myslím si, že je hodně důležité, aby mladý člověk chvíli prožil v cizině. Pak se na mnoho věcí bude dívat trochu jinýma očima.

Jste na konci našeho rozhovoru, chtěl bys ještě závěrem něco dodat?

Když jsem dříve působil ve farnosti na Čtyráku, tak jsem se zapojoval s nasazením do různých aktivit. Ale viděl jsem jen ty aktivity v daném okamžiku. Teď, když se po nějaké době vracím, tak mě hodně věcí naplňuje radostí. Najednou vidím, že to, o co jsme se dříve horko-těžko snažili, tak nejen pokračuje dál, ale i přináší velké ovoce. Ti, kteří dříve byli účastníky, tak nyní už sami vedou druhé a předávají to, co je obohatilo dál. Připadá mi, že se naplňují slova papeže Františka, který řekl 11.8.2018 při setkání s italskou mládeží v Římě: „Mějte sny, mějte velké sny, a snažte se nakazit ostatní touhou je uskutečnit.“

Petře moc ti děkuji za tvůj čas a budu se těšit zas někdy.

Také děkuji.

A vy se milí čtenáři můžete těšit zase na další vydání, kdy za mnou do farní kavárny dorazí další zajímavý host.

Vojtěch Janoušek

Výklad mše svaté na pokračování

Vstupní modlitba

Možná jste zažili, jak vypadá společná modlitba, když jste se účastnili v nějakém užším společenství spontánní modlitby. V takovém případě se nejedná o pouhý shluk individuálních modliteb, což se pozná podle toho, že modlitby druhých posloucháme a dovedeme navázat svou prosbou na to, co říkal člověk před námi. Naslouchání je důležitá součást modlitby ve společenství.

Origenes (žil ve 3.století) říká, že v Písmu se nacházejí čtyři druhy modlitby. Počátečním a výchozím způsobem modlitby je oslavování Boha skrze Krista v Duchu, kteří jsou chváleni společně s Otcem.

Pak je třeba jmenovat společná díkůvzdání za všechna dobrodiní i za to, co člověk obdržel od Boha soukromě.

Po díkůvzdání je třeba být před Bohem jako hořký žalobce svých hříchů a prosit o medicínu, která by účinně osvobodila od zvyku hřešit, a o odpuštění hříchů. „Ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním!“ (Flp 4,6).

Po vyznání hříchů se mi zdá, že je na čtvrtém místě třeba přidat prosbu o veliké a nebeské věci za sebe, za všechny a za rodinné příslušníky.

Vstupní modlitba patří mezi tzv. prezidiální modlitby. Kněz, který předsedá bohoslužbě, se v tu chvíli nemodlí pouze sám za sebe, ale jménem všech přítomných. Název modlitby – kolekta souvisí s latinským *conlegere* nebo *colligere* – sbírat, shromažďovat. Na mši svatou na jedno místo se shromažďují lidé z nejrůznějších lokalit a s nejrůznějším vnitřním duchovním nastavením a po svolání kněze: Modleme se, jsou vyzváni konat sjednoceně a oslovit Boha modlitbou.

Kněz přednáší proto modlitbu nahlas a zřetelně, aby se všichni přítomní mohli k jeho slovům připojit právě nasloucháním a na závěr odpovědět Amen. Toto Amen znamená, že modlitba kněze byla i moje modlitba.

Vstupní modlitba se skládá z několika částí. Nejprve kněz na všechny naléhá: „Modleme se.“ Následuje chvíle ticha, aby bylo možné se usebrat a každý se mohl modlit sám u sebe. V tu chvíli je možné Bohu v duchu říci to hlavní, s čím člověk na mši přichází, je ale také možné prostě se pouze na chvíli ztišit.

Pak kněz pokračuje slovy, jimiž Boha chválí. Je to často jen jedna věta, ale přesto je to skutečná chvála.

Na tu kněz navazuje prosbou, která jako zrcadlo odráží, za co byl Bůh chválen.

Např.: Když kněz vyznává: „Bože, ty jsi světlo a nejsou v tobě žádné temnoty“, prosba zní: „Dej ať v nás nenajde místo temnota bludů.“ Modlitba kněze je uzavřena vyznáním Boží slávy, ale celá modlitba je zpečetěna zvoláním všech: „Amen,“ ať se tak stane, tak se modlím. Toto slovo se v Starém zákoně vyskytuje stokrát, v Novém zákoně téměř sedmdesátkrát.

Krátké vstupní modlitby, jejichž texty jsou inspirovány světci, jako byli sv. Lev Veliký, sv. Augustin či Eusebius, nás učí také osobní modlitbě: chvála i prosba mají být součástí našeho setkání s Bohem. Chválou je vhodné modlitbu začínat, protože nás na Boha naladí; nemáme se bát prosit o konkrétní věci.

o. Milan

28.6. Jáhenské svěcení Lukáše Houšky

28.6. Předchaloupková brigáda na Tampíru

5.7 Pout' na Bučinu

Krátké zamyšlení nad „Poutí“.

Letošní jubilejní nebo svatý rok je označen logem s heslem „poutníci naděje“. Co pro nás znamená pouť? Pro mnohé toto slovo vzbuzuje představu náměstí nebo návsi obsazené stánky s různými cetkami nebo dobrotami, střelnici, kolotoč a hlasitou hudbu. I Karel Gott o tom zpívá v písničce „Přijela pouť“. A přitom slovo pouť je odvozeno od slova putovat, tedy někam jít, putovat za nějakým cílem.

Proto jsou poutě spojovány s návštěvou místa, kde se připomíná výročí vysvěcení místního kostela nebo svátku svěťce jemuž je kostel zasvěcen. Právě proto sem lidé z okolí putovali, aby se účastnili většinou slavnostní bohoslužby, která se zde konala. Této skutečnosti využívají různí obchodníci či prodejci, aby zde utržili nějaké peníze. Je smutným zjištěním, že díky minulému režimu, se také účast mnohých soustřeďuje pouze na návštěvu těchto doprovodných akcí a původní smysl pouti se vytrácí. Je známo, že se zejména v minulosti, lidé vydávali na poměrně dlouhá putování, například do Štýrského mariánského potního místa Mariazell, vzdáleného od nás více než 200 kilometrů. Dnes to mají poutníci mnohem jednodušší, jsou k dispozici dopravní prostředky, navigace a značené cesty. Tehdy taková pouť trvala pěšky mnoho dnů a přinášela poutníkům různé obtíže. Na druhou stranu dávala prostor pro přemýšlení o důvodu a smyslu tohoto putování. Putovala většinou skupina účastníků, které doprovázel někdo, kdo znal cestu a věděl kde např. přespát a měl připravené modlitby které se cestou modlili. Ale i dnes se mnoho lidí vrací k tomuto způsobu putování, populární jsou například cesty do portugalského města Sanitago de Compostela, kde je pohřben sv. Jakub, a od nás vzdáleného asi 2 500 kilometrů. Z mnoha evropských zemí jsou k tomuto cíli vyznačeny pěší cesty symbolem mušle a řada poutníků vykonává tuto pouť na etapy, kdy každý rok ujdou určitou část cesty. Při tom je možné potkávat podobné poutníky a prožít s nimi nějaký čas, společně sdílet únavu i navzájem se povzbuzovat. Krásný příklad máme v Lukášově evangeliu, kdy dva poutníci putovali z Jeruzaléma do Emaus, a na cestě potkali vzkříšeného Ježíše, který jim cestou vykládal Písmo a dával do souvislostí události, které se právě staly. Je to krásný příklad toho, že někdy i sama cesta, samo putování může mít smysl a být cílem.

Na závěr nezbývá než popřát poutníkům z naší farnosti, kteří se v rámci Svatého roku vydávají do Říma, k místům spojeným s apoštoly Petrem a Pavlem, k centru naší církve, aby se i oni stali „poutníky naděje“. Protože rozdělenost naší společnosti je možná způsobena právě ztrátou naděje, ztrátou vědomí, že i naše putování po tomto světě potřebuje mít smysl a cíl.

Jaromír Taliř

Biblická školička

Od září bude v naší farnosti opět probíhat kroužek Biblická školička, podle metodiky Katecheze Dobrého Pastýře. Součástí kroužku bývá katecheze, modlitba, zamyšlení, tvoření, práce s materiálem, krátká adorace v kostele ad. Tentokrát budou 2 skupiny – předškoláci 5-6 let (čtvrtek 15:55-16:40 hod) a mladší školáci – 1. a 2.třída (čtvrtek 16:50-17:40 hod). Kroužek začne v průběhu září, bližší informace budeme posílat přihlášeným dětem na konci srpna. Přihlášky jsou uprostřed kostela. Více informace u Zuzky Kapustové.

Nedělní dětské katecheze

- 7. 9. společné kázání v kostele
- 14. 9. katecheze pro 3 skupiny dětí
- 21. 9. mše svatá pro děti
- 28. 9. katecheze pro 3 skupiny dětí
- 5.10. mše svatá pro mládež
- 12.10. katecheze pro 3 skupiny dětí
- 19.10. mše svatá pro děti
- 26.10. katecheze pro 3 skupiny dětí

Ze života naší farnosti:

- 4. 7. Josef Pohlodko (pohřeb)
- 6. 7. Lenka Bazalová a Michal Dedek (svatba)
- 11.7. Emil Daňo (pohřeb)
- 12. 7. Alžběta Konrádová a David Schacherl (svatba)
- 19. 7. Pavel Toušek (křest)
- 19. 7. Sebastian Toušek (křest)
- 26. 7. Kateřina Gorolová (křest)
- 26. 7. Šimon František Brom (křest)
- 11. 8. Jana Machalová (sv. nemocných)
- 23. 8. Lilien Kotlárová (křest)
- 23. 8. Damián Kotlár (křest)
- 26. 8. Emil Bugoš (pohřeb)

Kalendář září - říjen 2025

3.9.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
7.9.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, žehnání školákům a sliby ASC
8.9.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, pastorační rada farnosti
12.-14.9.		Štřekeň, víkendovka pro rodiny
15.9.		zahájení činnosti Salesiánského střediska mládeže
21.9.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
21.9.	15:30 h	fara u sv. Vojtěcha, setkání rodin
22.9.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, ekonomická rada farnosti
23.9.	19:00 h	kostel sv. Vojtěcha, VKH – zahájení akademického roku
25.-29.9.		pouť naší farnosti do Říma
1.10.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
3.-4.10.		parlamentní volby 2025
5.10.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro mládež
10.-12.10.		farní víkendovka pro děti 10+ a 12+
18.10.	14:00 h	kostel sv. Vojtěcha, Bohoslužba pro hospic Ledax
19.10.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
19.10.		kostel sv. Vojtěcha, slavnost Posvěcení kostela
19.10.	15:30 h	fara u sv. Vojtěcha, setkání rodin
27.-29.10.		podzimní prázdniny

Hospodaření farnosti červenec - srpen 2025

Příjmy byly 147.139,- Kč ze sbírek a z darů 19.748,- Kč. Výdaje na energie, revize, bohoslužebné potřeby, služby, náradí, úklidové prostředky, tiskoviny, kancelářské potřeby, celkem 25.239,- Kč.

upřímně Pán Bůh zaplatí.

Katechumenát a příprava na svátost biřmování

I v letošním roce se otvírá možnost všem, kteří chtějí lépe poznat křesťanskou víru a přijmout svátosti uvádějící do života církve. Pro zájemce o křest, nebo ty, kdo byli pokřtěni, ale nevyrůstali a nebyli vzděláváni a vychováni ve víře se otevírá katechumenát (setkání a rozhovory o víře). Pro ty, kteří chtějí své křestní vyvolení stvrdit svátostí biřmování, otevíráme také pravidelnou přípravu. V případě zájmu bychom v naší farnosti otevřeli opět speciální skupinu přípravy na přijetí svátosti biřmování pro mládež. Programy budou začínat od října a přihlásit se můžete v sakristii nebo telefonicky či přes email.

Výuka náboženství na školách

V novém školním roce budeme v naší farnosti vyučovat opět na 5 školách – Máj, Oskara Nedbala, Emy Destinové, Bezdrevská a v Šindlových Dvorech. V kostele najdete informace, jak přihlásit své děti do náboženství. Zvláště prosíme o posílení skupin na ZŠ Emy Destinové a ZŠ Bezdrevská na Vltavě. Pokud tam přijdou vaši prvňáčci nebo tam máte děti na 1. stupni, můžete je na náboženství přihlásit. Výuka začíná ve druhém zářijovém týdnu.

Nový běh kurzů ALFA

Od října začne nový běh kurzu Alfa. Je určen hledajícím a přemýšlejícím o smyslu života z pozic křesťanské víry. Je to i možnost se v této víře prohloubit. Půjde o dva kurzy: klasický pro všechny, a druhý pro maminky s dětmi. Ten bude probíhat některý všední den dopoledne dle domluvy. Během kurzu bude zajištěno hlídání dětí. Bližší informace ke kurzu jsou na nástěnkách nebo internetové doméně www.kurzyalfa.cz. Přihlašování probíhá v sakristii nebo přímo P. Jindřichovi, nebo přes internetovou doménu alfa@ctyrak.cz.